

podstatnou vadu řízení, pro kterou bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss, aniž se nss mohl zabývatí věcnými námitkami stížnosti brojícími proti vyměření dávky.

Č. 9709.

Stavební právo (Čechy). — Řízení před nss-em: Je podstatnou vadou řízení — k níž hledí nss z povinnosti úřední — udělí-li odvolací stolice stav. povolení, aniž bylo o věci konáno komisionální řízení?

(Nález ze dne 26. února 1932 č. 1539.)

V ě c: Městská obec Liberec (Dr. Han. Senn, přednosta měst. úřadů z Liberce) proti zemskému úřadu v Praze o stavební povolení.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Trhovou smlouvou ze 4. června 1925 prodalo město Liberec manželům Rudolfu a Pavle G. část obecního pozemku č. kat.... s tím, že kupující a jejich nástupci bez povolení města nesmějí v domě vystavěném na tomto pozemku podle schváleného plánu provéstí stavební změny a nesmějí v něm provozovati živnost, která by sousedy obtěžovala hlukem, kouřem nebo zápachem. Tento závazek byl také vložen do knih. V lednu 1928 žádali manželé G-ovi za povolení přestavby sklepního skladiště v domě, na pozemku č. kat. . . . vystavěném, na řeznický krám. Městská rada v Liberci rozhodnutím ze 16. února 1928 stav. povolení odepřela, ježto přestavba ruší charakter obytného domu, odporuje krasochuti a přístup do krámu schody zvenčí nevyhovuje stavebním a bezpečnostním požadavkům. Nové žádosti manželů G. na podkladě změněného stav. plánu, podle něhož schody do krámu nebyly řešeny z ulice, nýbrž se strany a do ulice projektováno toliko zamřížované okno, městská rada bez jakéhokoli předchozího řízení rozhodnutím z 18. června 1928 také nevyhověla, poukávající na důvody svého dřívějšího rozhodnutí.

Rozhodnutím ze 6. října 1928 obecní zastupitelstvo odvolání manželů G. zamítlo a rozhodnutí městské rady potvrdilo jednak z důvodů v něm uvedených, jednak proto, že obec, chtějící zachovati vzhled vilové čtvrti, povolení vyhražené jí kupní smlouvou k zamýšlené stav. změně neuděluje.

Odvolání z tohoto usnesení podanému zemský úřad v Praze nař. rozhodnutím vyhověl, v odpor vzaté usnesení obecního zastupitelstva a radý zrušil a uložil městské radě, aby manželům G. vydala žádané stavební povolení. Rozhodnutí odůvodněno v podstatě takto: »Zamýšlené stavební úpravy jsou pouze takového rázu a rozsahu, že nelze tvrditi, že by provedením jich ztratil dům svůj vyslovený vilový charakter, a také po stránce estetické nemůže se jim přikládati význam, aby bylo možno odepřítí k nim povolení z důvodů krasochuti ve smyslu § 36 stav. řádu, neboť dosavadní vzhled ulice úpravou dotčen by nebyl. Zamítavý důvod, opíraný o služebnost ve prospěch města, že vlastníci

pozemků nebudou zde provozovati řemesel, která by zápachem a hlukem obtěžovala sousedstvo, jest rázu soukromoprávního, a bylo by možno k němu přihlížeti jen tehdy, kdyby došel výrazu v integrujících podmínkách plánu polohy nebo parcelačního povolení. Uplatňované důvody proti stav. povolení nemají opory v předpisech stav. řádu.»

Stížnost proti tomuto rozhodnutí namítá, že v rozhodnutí nebylo přihlíženo k soukromému právu obce Liberce a že udělení stav. povolení je podle § 37 stav. ř. nezákonným, ježto při nedostatku souhlasu obce mohl úřad jedině vysloviti, že přestavba je ve veřejném ohledu přípustná a technicky proveditelná, kdežto spor o obsah a výklad soukromého práva, obci knihovně zajištěného, měl býti odkázán na pořad práva.

Nss musel se z moci úřední obíratí otázkou, zda řízení, na jehož základě bylo vydáno nař. rozhodnutí, vyhovovalo požadavkům v zákoně v tom směru kladeným tak, aby mohlo býti způsobilým podkladem pro výrok správního úřadu, jímž žádost stavebníků s hlediska stav. řádu byla příznivě vyřízena, ať už se to stalo ve formě stav. povolení nebo ve formě výroku, že stavba je ve veřejném ohledu přípustná a technicky proveditelná. Jak z § 35 a násl. stav. ř. vysvítá, může stav. úřad k vydání kteréhokoli z obou těchto výroků dospěti jen po místním ohledání, k němuž jest přizvati také sousedy a interesity s výslovným připomenutím, že mohou své námitky uplatňovati toliko při komisi. Z ustanovení § 37 pak plyne, že interesity jsou také všichni, kdož k zamýšlené stavbě mají nějaké soukromé právo. St-lka tvrdí a tvrdila již v řízení správním, že má takové soukromé právo, bránící zamýšlené přestavbě domu manželů G. Poněvadž toto právo pod následky prekluse musí být uplatněno při komisionálním jednání, musela býti st-lce poskytnuta možnost k tomu právě konáním tohoto jednání. Takovéto komis. jednání se však vůbec nekonalo, ač šlo v druhé žádosti o projekt proti prvému podstatně změněný. Tím bylo obci znemožněno, aby své soukromoprávní námitky ve stav. řízení uplatnila. Z toho je zřejmo, že řízení, předcházející nař. rozhodnutí, bylo podstatně vadné. Tato vadnost nemohla býti odstraněna tím, že obecní zastupitelstvo, zamítajíc odvolání proti odepření stav. konsensu, soukromoprávní námitce obce dalo výraz tím způsobem, že jako důvod pro zamítnutí uvedlo též okolnost, že »obec povolení, vyhražené jí kupní smlouvou, k zamýšlené stavbě neuděluje.« Neboť tím mohlo obecní zastupitelstvo projevit jedině názor obce jako strany ve stav. řízení zúčastněné, nemohlo však jako stav. úřad, rozhodující o rekursu ve druhé stolici (§ 132 odst. 1 stav. ř.), judikátně rozhodovati o věci soukromoprávní, příslušující do kompetence soudů.

Žal. úřad přehlédnul, že bylo řízení již v základu v rozporu s ustanovením § 35, předpisujícím obligatorně konání stav. komise, a nepostaral se o odstranění této podstatné vady, jež bránila mu vůbec v možnosti přistoupení k meritornímu vyřízení věci; založil tedy svoje rozhodnutí na vadném řízení, pročez je bylo podle § 6 zák. o ss zrušiti. Při tomto stavu věcí neměl nss příčiny zabývati se otázkou, stížností relevovanou, byl-li žal. úřad oprávněn uložití městské radě, aby vydala stavební povolení, či měl-li snad jen vysloviti, že stavba je v ohledu veřejném přípustná a technicky proveditelná.